

Pacifisme
Militærnægtelse
Civilulydighed
Ikkevold
Freds- og
Konfliktløsning

INDHOLD

Nobelpris til kampagne for forbud mod A-våben..... 2

Campaign to Abolish Nuclear Weapons får fredspris for kamp mod A-våben. Danmark står udenfor ny FN-traktat mod dem.

Skab dansk kompetence til fredsførelse 3

Fredsministerium advarer mod øget oprustning og opfordrer Forsvarsudvalget til tillidsskabende foranstaltninger.

Statslige milliardfejl i mørkelagt våbenkontrol 4

Dansk våbeneksport så ud til at være mangedoblet, fordi Justitsministeriet kronisk sjusker med kontrollen.

Skjulte våbensalg med ambassader som sælgere 5

Danmarks rapporter om våbeneksport blev afskaffet trods EUs regler, og lige før et salg fremstød for danske våben.

Hemmelig kontrakt om danske våben til Pakistan ... 6

Et land i nærmest permanent krigstilstand bestilte for en lille halv milliard kroner. Justitsministeriet skjuler sælgerens navn.

Konfliktlande køber danske våben..... 7

Dansk våbenproduktion ender med statskontrol i lande som Algeriet, Chile, Egypten, Rusland, Saudi-Arabien og Tyrkiet.

Våbenfabrikanter solgte stort på Folkemødet 7

En gigantisk militærfarvet radar var Folkemødets første hilsen til gæsterne - en roterende reklame for missilforsvar.

Folkekirken mangler et nedrustningsudvalg 8

Kan folkekirken beskæftige sig med de udtryk for kristendom, som Plowshares Movement repræsenterer?

Nægterne fik dog noget til at gro 9

Da nægterlejren i Oksbøl blev nedlagt, var der plantet træer, hvor flygtningebarakker før vidnede om krigen.

Tema mod våbenhandel

*Danske våben,
danske skibe,
fragter død
til folk i knibe*

NOBELPRIS TIL KAMPAGNE FOR FORBUD MOD A-VÅBEN

Af Danske Læger Mod Kernevåben

På et mindre hospital i Danmark blev en midaldrende kvinde indlagt med *peritoneal carcinomatose*. Patienten stammer oprindeligt fra en by tæt på det største område for atomprøvesprængninger i det tidligere Sovjet. Hun har gennem sin opvækst mistet talrige familiemedlemmer og bekendte på grund af kræft. Hun havde selv levet med en bevidsthed om, at hun var i øget risiko for at udvikle *malign sygdom* som følge af radioaktiv forurening, og havde af denne årsag ikke ønsket at få børn.

Det er vanskeligt at fastslå om der er en *kausal sammenhæng* mellem øget stråledosis og patientens sygdom, men *en case* som denne viser, at man også i det danske sundhedsvæsen i dag møder patienter som direkte eller indirekte har været udsat for helbredsskadelige effekter af atomvåben.

Den 10. december overrækkes Nobels Fredspris til organisationen ”International Campaign to Abolish Nuclear Weapons” (ICAN) for dens ”arbejde for at rette opmærksomheden mod de katastrofale humanitære konsekvenser ved enhver brug af atomvåben, og for dens banebrydende indsats for at opnå et traktatbaseret forbud mod sådanne våben.”

ICAN udspringer af den lægelige organisation “International Physicians for the Prevention of Nuclear War” (IPPNW) og er inspireret af den store succes en lignende kampagne mod landminer havde i 90erne. ICANs budskab er underbygget af videnskabelige studier, der er med til at belyse den øgede cancer-risiko, genetiske skader og den u håndterbare globale miljøkatastrofe, som vil

følge efter det vilkårlige **massedrab** som selv en “lille” atomkrig vil forårsage. Inden for ti år har kampagnen, som i dag støttes af 468 civile organisationer verden over, formået at bringe de katastrofale humanitære konsekvenser af atomvåben på den internationale dagsorden. Overlevende fra Hiroshima og Nagasaki og fra test områder i blandt andet **Semipalatinsk** og **Nevada** har med deres vidneberetninger været kampagnens stemme i mobiliseringen af civilsamfundet og de involverede politiske aktører.

På baggrund af blandt andet ICANs arbejde vedtog 122 lande i FN den 7. juli en international traktat som forbyder kernevåben. Når halvtreds lande har ratificeret aftalen bliver forbuddet til international lov. Det har tidligere været en strategi der har ført til nedrustning af kemiske og biologiske våben samt af landminer. “Danske Læger Mod Kernevåben” (DLMK), som er IPPNWs affilierede i Danmark, deltager aktivt i ICANs arbejde og støtter kampagnen økonomisk. Vi arbejder med at oplyse den danske befolkning om forbudstraktaten og opfordrer regeringen til at underskrive og ratificere den, hvilket regeringen indtil nu har afvist.

I en verden, hvor nogle lande fortsat opruster deres atomvåbenarsenaler og hvor tonen i international politik bliver tiltagende aggressiv, er en aftale i FN en fornyet fremsættelse af et bredt funderet krav om nedrustning. Traktaten er et lille skridt i den rigtige retning, og denne skrivelse er en påmindelse om at læger historisk og fortsat spiller en rolle i det nødvendige politiske arbejde for at forebygge de uoverskuelige følger ved brug af atomvåben.

AMK ER I OSLO TIL ICANs PRISOVERRÆKKELSE

Arne Hansen har sin gode båndoptager med til Oslo. Han vil interviewe og lave lyd fra arrangementerne, og lægger så resultatet **på nettet**.

Aldrig Mere Krig arbejder sammen med ICAN gennem Danske Læger Mod Kernevåben i en dansk ICAN-gruppe, der også består af Fredsakademiet, Pugwash’ danske afdeling og Radikal Ungdom, og med støtte af Fredsministeriet. Gruppen har sammen stået bag flere **henvendelser** til regeringen om at få dansk støtte til FN-traktaten – uden held.

Optagelserne fra Oslo mm kan findes her i linket, sammen med fx et interview med Klaus Arnung, der er formand for DLMK:

ArneHansen.net/dialog/fred/171204atomlinks.htm

SKAB DANSK KOMPETENCE TIL FREDSFØRELSE*Fredsministerium udtalelse til Forsvarsudvalget*

I alt for mange år har en aktivistisk udenrigspolitik været ensbetydende med dansk deltagelse i den ene væbnede aktion efter den anden: Afghanistan, Irak, Libyen og Syrien.

Den offentlige debat handler derfor oftest om forsvarspolitik og øgede forsvarsbudgetter, hvilket med den stigende krise mellem NATO og Rusland kun har taget til. Det er en alarmerende og farlig udvikling.

Uanset om USA under præsident Trump i fremtiden vælger en hård eller blød kurs over for Rusland, er frygten for en ny kold eller varm krig i Europa vokset frem igen.

Som led i debatten om et nyt dansk forsvarsforlig udtaler de forsamlede til fællesmøde i Fredsministerium i denne weekend, at de foreløbige foreslåede krigerske oprustningsinitiativer er nytteløse og farlige, og vi opfordrer til omrustning til fredeligere færden:

Vi opfordrer den danske regering til, i stedet for at bruge penge på militært isenkram og nye offensive brigader, at forfølge det politiske og diplomatiske spor og genoptage tillidsskabende samtaler og handelsforbindelser med Rusland og desuden at give massiv økonomisk støtte til freds- og konfliktforskning og -uddannelse på universitetsniveau.

I Fredsministerium har vi i hele vores levetid påvist, at mens dansk deltagelse i USAs krige med tvivlsomme resultater har medført, at vores land har vundet mange erfaringer i krigsførelse, har vi stille og roligt mistet rigtig mange kompetencer i det, vi kalder fredsførelse.

Efter vores opfattelse er tanken om, at nationalt forsvar, sikkerhed, tryghed og fred kan opnås og sikres med militære midler gammeldags. Selvfølgelig forestillingen om, at et land kan opruste for at opnå offensiv angrebsevne, vil blive betragtet som en trussel og medføre en farlig gensidig oprustningsspiral, der truer sikkerheden med udbrud af krig.

Som civilsamfundsorganisation mener vi, at befolkningerne rundt om Østersøen ikke har nogen interessere i, at deres regeringer fortsætter den nuværende propagandakrig, gensidige dæmonisering og oprustning.

Vi beder dem derfor stilfærdigt og indtrængende om at sætte sig til forhandlingsbordene for at tale deres uenigheder og grundlæggende konflikter igennem på fredelig vis som civiliserede mennesker.

100 ANHOLDT UNDER VÅBENBLOKADE I LONDON

I forbindelse med et War Resisters' International-møde deltog AMK i blokaden mod verdens største våbenudstilling, DSEI i London. Flere end 100 blev arresterede, heriblandt nonner og præster. Mest effektiv var en metode med to sammenlængede personer, hvor armene er skjult i tykke rør – det tog så politiet en times tid at få ryddet dem af vejen hver gang.

EUs MILITÆRE OVERBYGNING BREMSER CIVILE LØSNINGER

Truslen om et EU med militær overbygning og fælles forsvar er ved at blive til **virkelighed**. 23 lande har tilsluttet sig et udvidet forsvarssamarbejde i EU kaldet **PESCO**. Danmark er dog ikke med på grund af forsvarsforbeholdet, og det fik regeringen til at prøve at få lov til at være med som en slags civil partner.

Udenrigsministeren pralede oven i købet med dansk kompetence inden for konfliktløsning og stabiliseringsindsats i overgangsfaser. Desværre går sådanne nødtvungne gode tanker stik modsat EUs nye samarbejde. De 23 nye partnere vil fx straks gøre det nemmere for deres soldater at krydse hinandens landegrænser. En anden knopskydning er *Den Europæiske Forsvarsfond*, som skal koordinere forskning om forsvarsteknologi. EU-Kommissionen planlægger i løbet af få år at bruge over 10 milliarder kroner årligt fra EUs fælles budget på dette. Også samarbejdet mellem NATO og EU skal øges.

STATSLIGE MILLIARDFEJL I MØRKELAGT VÅBENKONTROL

Af Tom Vilmer Paamand

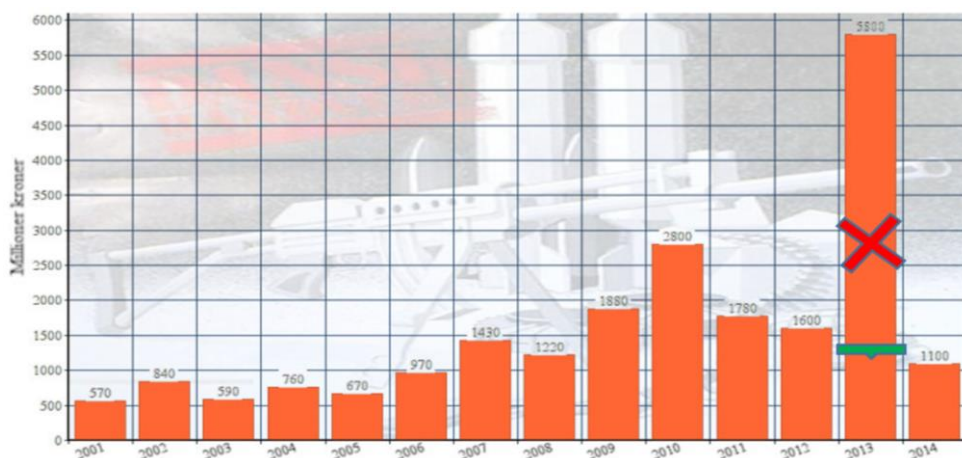
Dansk våbeneksport så pludselig ud til at være mangedoblet, efter en uventet USA-kontrakt for ekstra 4,5 milliarder kroner. Beløbet var ti gange større end forventet, men ingen medier fortalte jubelhistorien.

Og godt det samme – for de store tal skyldtes en simpel slåfejl. Men Justitsministeriet har omhyggeligt indberettet de forkerte tal til EU, hvor de fortsat indgår i resten af verdens statistikker. Fejlen skete i 2014, men er først rettet nu, da den danske stat ikke længere fremviser våbeneksporten i rapporter med en vis grad af forklaring, men skjuler den i svært tilgængelige regneark.

Beløbet for 2013 var et sted mellem 3-5 gange højere end de omgivende år, men ingen embedsmænd undrede sig over det voldsomme udsving. Den statslige statistik kolliderede ellers grundigt med virkeligheden, for branchen selv fremviste samtidig meget dårlige tal. Statens tal domineredes angiveligt af en gigantisk våbeneksport til USA, som helt alene trak grafen i top.

Værdien for dette sære år var sat til 5.800 millioner kroner (782 millioner Euro), og USA stod for 90 procent af dette enorme beløb med en enkelt kontrakt på fem milliarder kroner som salgsværdi af *Udstyr specielt designet til militær anvendelse på fly*. Uden denne ene mistænkeligt store handel ville tallene ligne de omgivende. Justitsministeriet fik derfor et par opklarende spørgsmål om sagen. De måtte rykkes for svar, indtil en venlig embedsmand endelig ringede og prøvede at slippe fri for undersøgelsen – for var der virkelig grund til, at de brugte deres tid på at tjekke tallene?

Han lod sig dog overbevise, og en måned senere ringede han igen – og fortalte at der ganske rigtigt var fundet noget underligt i Justitsministeriets tal. Del-ordren for den nævnte kategori stod opgivet til 675.849.152 Euro, men

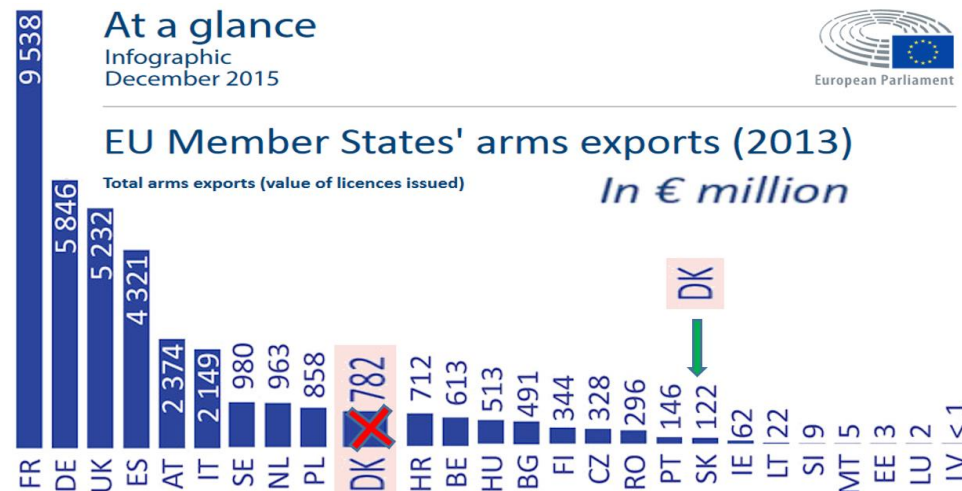
At a glance

Infographic
December 2015

EU Member States' arms exports (2013)

Total arms exports (value of licences issued)

In € million

ved en simpel menneskelig fejl var der smuttet et 5-tal for meget med. Det korrekte tal var altså ti gange lavere – nemlig på kun 67.849.152 Euro, så ministeriets slåfejl var på voldsomme 4,5 milliarder kroner. Kompenseret for dette, dykker statistikken for 2013 ned på 1,3 milliarder kroner, en værdi der mere forventeligt ligger pænt mellem de danske tal for 2012 og 2014.

Justitsministeriets fejlagtige statistiske oplysninger ligger nu i en ny version i de danske arkiver tilføjet ordet ”(revideret)”. Ministeriet var også flinke nok til at ”benytte lejligheden til at sige tak for, at du via din henvendelse har gjort ministeriet opmærksom på, at der havde sneget sig en tastefejl ind”. Og hermed fordampede nyheden om 2013s flotte militære handelsstatistik og den voldsomt store enkeltordre til USA.

Fejlen er rettet i Danmark, men de forkerte tal indgår fortsat i EUs internationale statistikker, og placerer Danmark højt mellem storsælgende nationer som Polen, Kroatien(!) og Belgien. Og selv om Danmark korrekt optalt heldigvis er meget dårligere til at sælge våben, er disse få våbensalg fortsat for mange.

Sagen demonstrerer tydeligt, hvor lidt seriøst Justitsministeriet tager arbejdet med sådanne statistikker. En slåfejl, der i den grad skævrider statistikken, burde have været opdaget med det samme. Danmarks våbeneksport er under kontrol af politikere, der altså kan have truffet beslutninger ud fra stærkt fejlagtige oplysninger. Milliardfejlen slog en bule i EUs grafer, og har måske også medført opskruede forventninger til branchens indtjening mm.

I 2015 gik det galt med Justitsministeriets regneark igen, men her skjulte fejlen et plus på små 40 millioner kr. Tallene for 2016 regner ministeriet fortsat på, så det roder åbenbart stadig gevaldigt for dem.

Læs hele analysen på FRED.dk/artikler/vaabprod/2013itop.htm

SKJULTE VÅBENSALG MED AMBASSADER SOM SÆLGERE

Af Tom Vilmer Paamand

Danmarks årsrapporter om våbeneksport er afskaffet trods EUs regler. Ændringen kom samtidig med et officielt forretningsfremstød for danske våben, som udstationerede officerer skulle hjælpe med at sælge. Den sidste del er velkendt. Ambassaderne blev *Open for Business* som det hed, hvor *Forsvarsministeriet skulle støtte danske virksomheder*. Konkret fik de såkaldte *forsvarsattachéer* med rang af oberster rundt om på ambassaderne fra 2012 til opgave at yde *eksportrådgivning* primært til våbenfabrikker:

”Dansk forsvars markante bidrag til internationale operationer giver Danmark profil og 'goodwill' i mange lande og regioner. Dette kan udnyttes i markedsføringen af Danmark og forsvaret skal i den forbindelse spille en mere aktiv rolle ... Her tænkes særlig på virksomheder inden for forsvarsområdet.”

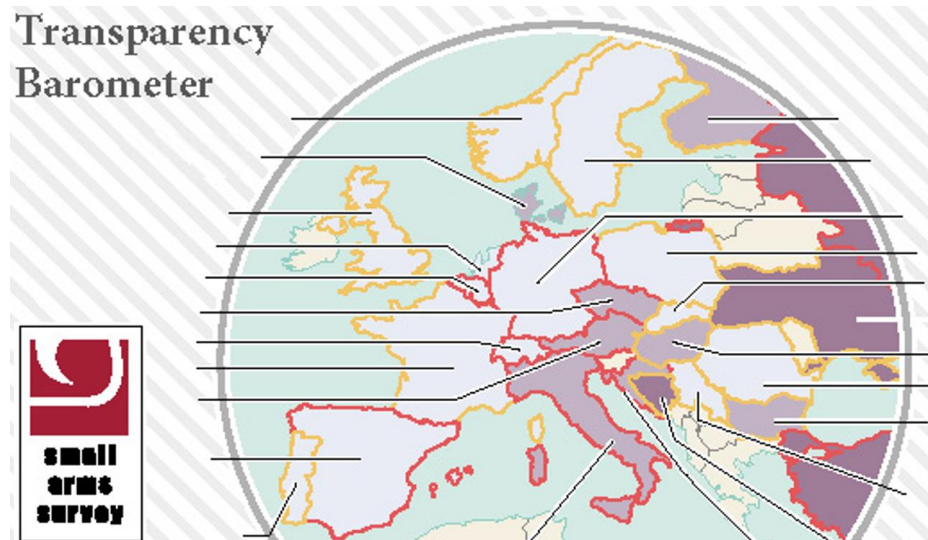
Trods fremstødet blev de danske medier pludselig meget tavse om omfanget af dansk våbenproduktion. Medierne har aldrig boret særlig meget i våbenfabrikkernes virksomhed, men der var dog en smule omtale og fokus på dem en gang i mellem. Nemlig hvert år når de faste *rapporter om Udførsel af våben fra Danmark* udkom. Dette stoppede brat i 2012, hvor rapporten blev afskaffet. De sidste overskrifter lød: *”Danske våbensalg viser tegn på milliardfald”* og *”Se hvilke lande Danmark sælger våben til”*. Ritzau sendte historien rundt, og de fleste medier bragte informationerne videre.

Uden rapporten til at minde medierne om at Danmark fortsat sælger våben, blev der pludselig meget langt mellem beskrivelserne af Danmarks ret tvivlsomme kunder. Selv om rapporterne ikke havde haft meget kød på, fortalte de dog fx hvilke lande, der blev solgt til, og hvilke der fik afslag. Udenrigsministeriets Stabiliserings- og Sikkerhedspolitiske Kontor forklarer:

”Der er ikke udarbejdet samlede rapporter siden offentliggørelsen af udførselsrapporten for 2011. Siden 2013 har oplysningerne dog været tilgængelige i form af beskrivelser af rammerne for udførsler af våben og produkter med dobbelt anvendelse, sammenholdt med relevant statistik fra Justitsministeriet og Erhvervsstyrelsen vedr. hhv. udførsel af militært- og dual-use udstyr. Det statistiske materiale kan findes fra hjemmesiden.”

De nævnte links er dog kun en sølle erstatning, for de væsentligste danske tal er nu kun tilgængelige i så forkrøblede *regneark*, at der ikke kan regnes med tallene. I de tidligere rapporter *stod alle Virksomheder med tilladelse til at producere eller udføre forsvarsmateriel*. Sådanne oplysninger er nu spredt omkring hos *Erhvervsstyrelsen* i et rodsammen af de få regulære og de lidt flere ordreproducerende våbenfabrikker, men hovedparten er alt fra universiteter over medicinfabrikker til Meteorologiske Institut og Lego.

Transparency Barometer

Dansk åbenhed om våbeneksport ligger under vore naboers, viste den mørke farvemarkering på *Small Arms Trade Transparency Barometer*. Justitsministeriets statistik om våbeneksporten for 2016 er fortsat ikke offentliggjort, og deres faste *Beretning om tilladelse til fremstilling af krigsmateriel* for 2015 udkom et år forsinket. Disse beretninger rummer kun antal og beskrivelse af tilladelserne, ofte blot så overordnet beskrevet som fx *”Dele til F-16 jagerfly”*.

De tidligere større årsrapporter med lidt mere åbenhed ind til denne hemmelighedsfulde branche var kommet efter en lang kamp, indtil EU i 1998 endelig vedtog sit såkaldte *Adfærdskodeks for våbeneksport*. Udenrigsministeriet opfyldte de næste par årtier EUs udførlige krav om sådanne regelmæssige opgørelser og *rapporter*. Danmarks nye lukkethed er et brud på disse fælles *regler om kontrol med eksport af militærteknologi og -udstyr*, som kræver at *hver medlemsstat offentliggør en national beretning om sin våbeneksport* – og ikke at borgerne sendes på detektivjagt i et rodsammen af sammenfildrede tal.

Det var nok ikke tilfældigt, at mørkelægningen af danske våbensalg kom samtidig med Forsvarsministeriets ny forretningsstrategi. Her satses nemlig på nye markeder i usikre lande, som for meget offentlighed kunne komplicere åbenlyse salg til – som fx Kina, Pakistan og Rusland.

Ved diskret at gøre den danske åbenhed om våbensalg endnu mindre, har vore regeringer fået bremsset det regelmæssige fokus på emnet, som rapporter gav anledning til. Hermed er borgere, medier og politikere klædt dårligt på til et kritisk blik på dansk våbenindustri i en tid, hvor alle lande hælder nye milliarder ud til militæret, og Danmark satser på at sælge til hvem som helst.

Læs hele analysen på FRED.dk/artikler/vaabprod/klapperi.htm

HEMMEG KONTAKT OM DANSKE VÅBEN TIL PAKISTAN

Af Tom Vilmer Paamand

Et land i nærmest permanent krigstilstand kunne købe danske våben for en lille halv milliard kroner. I 2014 burde flaget være gået til tops på en dansk våbenfabrik, for staten godkendte en kontrakt, der åbnede for et hidtil ret lukket marked, nemlig Pakistans. Pakistan har konstant **intern uro** og **grænsekonflikter**, men det stod ikke i vejen for tilladelsen. Tværtimod kom den efter et målrettet dansk eksportfremstød for våbensalg – med danske officerer i rollen som sælgere i et land så uroplaget, at Udenrigsministeriet advarer turister mod det.

Men der blev intet flag hejst, og medierne fik ikke noget at vide. Tværtimod har fabrikken siden ihærdigt sørget for, at den store ordre står uomtalt både herhjemme og i resten af verden. Indlysende nok, for salg fra pæne Danmark til en slyngelstat som Pakistan er ikke normalt vejen til positive overskrifter. Og takket være Danmarks mørkelægning af al våbenhandel fandt medierne heller ikke selv frem til dette kontroversielle salg.

Justitsministeriet har tidligere kun givet nogle få midlertidige våbenudførelstilladelser for Pakistan. Værdierne for disse er ikke offentlige, men de er sandsynligvis af meget begrænset størrelse. I årevis blev større danske våbensalg til Pakistan afslået. Afslagene frem til 2011 er kendte, men det var sidste gang staten offentliggjorde en brugbar våbenstatistik, og det er også muligt at opstøve et par afslag mere de næste år. Tallene fortæller mest om en ihærdig sælger, for mange dropper umulige ansøgninger tidligt i forløbet – efter rådgivning fra Erhvervs- og Byggestyrelsen og de danske efterretningstjenester. Afslagene til Pakistan er som regel givet efter to bestemte **kriterier** i EUs **fælles regler** for kontrol med eksport af militærteknologi og -udstyr:

Medlemsstater må ikke tillade eksport, som kan ”kan udløse eller forlænge væbnede konflikter eller forværre eksisterende spændinger eller konflikter i det endelige bestemmelsesland”. Og der må ikke foreligge ”en klar risiko for, at den påtænkte modtager vil anvende den militærteknologi eller det militærudstyr, der skal eksporteres, aggressivt mod et andet land eller til at forsvare et territorialt krav med magt”.

Disse to kriterier beskriver fortsat ret præcist forholdene i Pakistan, og landet har ikke pludselig fået noget indlysende blåt stempel, der kan forklare hvorfor Danmark nu betragter landet som en fredelig samhandelspartner. Udenrigsministeriet **fraråder** således fortsat alle *ikke-nødvendige rejser* til Pakistans hovedstad på grund af *stor risiko* for social uro og terrorangreb.

Uro betyder jo fast afsætning af våben må tanken være, når våbeneksport til Pakistan bliver godkendt. De mildere vinde er ikke en pludselig indskydelse, men skyldes en bevidst politik fra de seneste danske regeringer. Som led i projektet *Open for Business* fik også Pakistan sig en dansk forsvarsattaché som fast våbenpusher i **området**. Denne store danske indsats **virkede**, og i 2014 blev en af eksporttilladelseerne fra den danske våbenkontrol overraskende stor, og denne gang var det ikke en slåfejl.

Ordren lød på omkring 426 millioner kroner. Handlen drejer sig ikke om skydevåben, men om dele til militære køretøjer, og et kvalificeret gæt er pansring. Pakistans panservogne er ofte brugt grej givet som støtte fra USA – og de er langt fra opgraderede til moderne standard. En række danske firmaer har erfaring med sådanne opgraderinger for det danske forsvar.

Frem til 2016 var der pludselig **seks** eksporttilladelser oven i til Pakistan, heraf en mere til samme firma. Om der er handler af tilsvarende størrelse bag disse er fortsat uafklaret, da Justitsministeriets officielle **statistik** for 2015 ikke har Pakistan med, og statistikken for 2016 mod sædvane ikke er frigivet endnu. Bemærk også, at den angivne værdi af ordrerne er den tilladte udførsel, og altså kan blive mindre, hvis tilladelseerne ikke udnyttes i fuldt omfang.

Aktindsigt hjalp ikke her. Efter en langstrakt brevveksling med alt for mange overstregede ord besluttede Justitsministeriet, at navnet bag den store ordre skal forblive hemmeligt – af følsomme konkurrencemæssige hensyn. Det blev dog omhyggeligt oplyst, at ”**firmaet** [redacted]” med udførelsestilladelsen hidtil kun har udført våbendele for ”*et samlet beløb på [redacted] millioner kroner*”...

Syv udførselstilladelser viser, at Danmark har lukket døren op på vid gab for Pakistan ind til de danske våben. Og danske firmaer blev sidste år inviteret til Pakistans gigantiske våbenmesse **IDEAS**, hvor deres produkter kunne afprøves på et skydeområde udenfor. Våbenudstillingens slogan er *Arms for Peace!*

Læs hele analysen på FRED.dk/artikler/vaabprod/pakisalg.htm

KONFLIKTLANDE KØBER DANSKE VÅBEN

Af Tom Vilmer Paamand

Det er ikke kun Pakistan, der forsyner sig med dansk våbentechnologi. Den danske ambassade i Rusland har også en forsvarsattaché som statslige våbensælger – som fra 2012-2015 har formidlet våbenelektronik mm til russerne for mindst 26 millioner kroner. Indonesien stod til for 111 millioner kroner bomber og elektronik fra Danmark, mens Algeriet i stedet blander bomber og militære køretøjer for 33 millioner kroner.

Kriseplagede Chile kunne købe militære flydele for 32 millioner kroner. Andre større kunder er Singapore og Saudi-Arabien, der fik *dele til militære køretøjer og specialudstyr til militær træning* – husk at en tidligere **dansk politichef** har trænet deres brutale politi. Sydkorea har købt *ildkontrol mm* og Thailand har fået fra kategorien *bomber og torpedoer*. Og ikke mindst har Egypten indkøbt for 150 millioner kroner militær software fra Danmark.

Danmark er nu **berygnet** for salg af specialudstyr til overvågning af irriterende demonstranter, en teknik som **Kina** også får tilbudt. En god del af disse lande har tidligere år efter år fået afslag på at købe danske våben efter EUs **fælles regler for kontrol med eksport af militærteknologi og -udstyr**, men disse paragraffer fortolkes pludselig meget lempeligt af Danmark. Afslag på direkte våbenudførsel kan nu kun findes gennem **aktindsigt**, der dog viser 25 afslag i perioden 2012-15.

De ramte fx Aserbajdsjan, Kina, Kuwait, Libanon og Venezuela samt især Israel, Pakistan og Saudi-Arabien. Ønskerne var alt fra lydæmpere og videoudstyr til ammunition og missildele. Det var ikke en generel afvisning, men blot visse restriktioner, for flere af disse lande fik alligevel tilladelse til indkøb af andet krigsgrej. Danmark sælger kun en mindre del helt færdige våben. Det er fx *Ammunition fra kaliber 5,56 mm til 155 mm, Mortergranater fra 60 mm til 120 mm samt Flybomber* - altså ting der kan sprede en del død og ødelæggelse.

Produktionen sker primært på det tidligere **statslige** ammunitionsarsenal nær Frederikshavn, der nu er privat og en del af en verdensomspændende **våbenkoncern**. Meget af resten er delkomponenter til andres bomber, fx missiler med alt for kendte navne som Harpoon, Sidewinder og Stinger samt Tomahawk. Næste store gruppe er dele til korvetter, hjemmefærds- og inspektionsfartøjer, mest til hjemligt brug. Og så dele til kampvogne og andre **pansrede** køretøjer, som Leopard, M41 og Piranha – som der pt er salg i fx til Pakistan.

Læs mere på FRED.dk/artikler/vaabprod/beret1315.htm

Dansk våbeneksport

Topscorere uden EU mm

USA

Pakistan

Indonesien

Chile

Egypten

Tyrkiet

VÅBENFABRIKANTER SOLGTE STORT PÅ FOLKEMØDET

En gigantisk militærfarvet radar var i år Folkemødets første hilsen til tilkørende gæster. Våbenfabrikanten Weibel Scientific stillede op på Bornholm for at finde kunder til sit missilforsvar, og Folkemødet gav velvilligt plads til formålet. Weibel stod også for et salgsmøde under parolen: *"Giv NATO det, NATO mangler"*, hvor diverse militære og folkevalgte beslutningstagere fik præsenteret behovet for Weibels produkter i samarbejde med brancheforeningen for *Forsvars- & Aerospaceindustrien i Danmark*.

En gruppe fredsaktivister undrede sig over, at Folkemødet åbenbart nu inviterer våbenindustriens salgsboder indenfor, og mødte derfor op med fredsfaner, og holdt brandtale mod Weibels invasion. Weibel Scientific A/S er berygnet for sit bunkerslignende hovedsæde kaldet "Fort Weibel", og for **forsøgene** på at omdanne en fredet dansk ø til privat militært øvelsesområde. Fabrikken bruger familienavnet Weibel, selvom mange husker dette for en hel del fusk med våbenfabrikken Wejra, hvis direktør og ejer Bent Weibel i 70erne **blev dømt** for at sælge fortrolig elektronik til den russiske militære efterretningstjeneste.

I et svar skriver Folkemødet: *"Vi vurderede at en udstilling af radaren var en mulighed for Folkemødets deltagere til at se en sådan – netop fordi at det er et af de områder, der i nær fremtid vil blive investeret i. Det er bekymrende, hvis personalet ikke har ønsket at fortælle og være i dialog med almindelige gæster. I givet fald, så er Folkemødet jo ikke den rigtige ramme."*

Læs mere på FRED.dk/artikler/vaabprod/fmvaaben.htm

FOLKEKIRKEN MANGLER ET NEDRUSTNINGSUDVALG

Af Simon Schmidt, cand.theol.

Tøjhusmuseet i København fremviste i sommers Danmarks nyindkøbte krigsmateriel; F-35 jagerflyet. Her kunne danskerne komme helt tæt på og beundre flyets imponerende ingeniørkunst og gøre *et bjergtagende bekendtskab*, som det blev beskrevet i museets omtale. Ikke desto mindre er jagerflyet en stor maskine, som er bygget med det formål at slå mennesker ihjel så effektivt som muligt.

USA har den såkaldte ”Plowshares Movement” (Plovskærbevægelsen), der i begyndelsen blev ført an af brødrene Daniel og Phillip Berrigan, henholdsvis jesuitmunk og katolsk præst. De har i mange år gjort opmærksom på, hvordan krigsmateriel nu engang er store mordvåben. Man kan diskutere for og imod militærets størrelse og berettigelse, men i vores tid med droner og distanceraketter er det uanset holdningen til militæret vigtigt at huske på, hvordan alle krige involverer tab af konkrete menneskeliv. Et perspektiv også besindige militærfolk ofte må minde civilbefolkningen om.

The Plowshares Movement har traditionelt haft en fast fremgangsmåde for deres aktioner. Bevægelsen tager sit navn fra Esajas’ Bog, kapitel 2, hvor Gud befaler at smede sværd om til plovskær, og det ligger som det første fast, at ingen mennesker må komme til skade under aktionerne (hvilket ikke har været svært, da mange af aktionerne er blevet udført af gæve aldrende nonner).

En aktion består kort sagt i, at en plowshares-gruppe nærmer sig et stykke krigsmateriel og udfører tre fastlagte handlinger:

1. De har medbragt lidt af deres eget på forhånd aftappede blod, som de smører på spidsen af raketten eller missilet.
2. Derefter hamrer de på våbnet, mere eller mindre symbolsk, for at omdanne det til et plovskær.
3. Til sidst holder de en andagt, mens de venter på politiets ankomst.

Da jeg læste på pastoralseminariet (det præsteforberedende kursus) blev jeg belært om, hvordan man i den danske folkekirke har tradition for at nedsætte udvalg og grundigt overveje hvad man laver. Det er svært at have noget imod grundige overvejelser; men jeg undrer mig så over, hvor det udvalg findes i folkekirken, som beskæftiger sig med de udtryk for kristendommen, som Plowshares Movement repræsenterer?

For det er naturligvis ikke det enkelte folkekirkemedlem, som skal kaste sig ud i den slags; det er noget man i fællesskab må overveje og udføre; og nøje sætte i forbindelse med kirkens budskab – Og så længe man i kirken fastholder

talen om, at man skal elske sine fjender, vil det blive ved at udgøre et teologisk problem at slå dem ihjel. Der tales ofte om, at folkekirken mangler synlighed og ”krop”.

Her er altså et eksempel på en konkret øvelse, som netop giver kirken krop.

Og hvis kirken skal blive ved at være relevant for den brede befolkning, så er det nødvendigt, at den lader sin stemme blive hørt i de samfundsspørgsmål, som optager danskerne. Og jo, der ville nok falde en bøde, som det ville koste spidsen af en jetjager at betale. Men med et årsbudget på lige omkring 8 milliarder kroner kunne folkekirken nok klare at bære sådan en udgift i fællesskab.

Kristeligt Dagblad ønskede ikke at trykke dette.

20.000 UNDERSKRIFTER MOD NYE KRIGSFLY

Kampagnen Mod Køb Af Nye Kampfly har med Anne Marie Helger i rapkæftet front afleveret 20.167 underskrifter mod køb af kampfly til Folketinget. Næstformanden for Folketingets forsvarsudvalg Jan Johansen (S) tog høfligt imod. Bevillingen til at købe nye kampfly var endnu ikke givet, men i december førstebehandles indkøbet i Folketinget.

– Skriv f.eks. til politikerne og bed dem tænke sig rigtig godt om. Deres planer om oprustning og krigsforberedelser står i grel modsætning til flertallets ønske om fred og velfærd, foreslår kampagnen, som AMK er en del af.

Følg kampagnen her: NejTakTilNyeKampfly.wordpress.com

NÆGTERNE FIK DOG NOGET TIL AT GRO

Af John V. Jensen, museumsinspektør for Museet for Varde og Omegn

Første del stod i Nyhedsbrevets april-nummer. Fortællingen afsluttes her.

Generelt formede livet sig i militærnægterlejren i Oksbøl på mange områder som på en samtidig militærkaserne. Sammenholdet, de fælles oplevelser, faste sengetider, pligterne etc.

Gennem de næsten ti år C.A.-lejren (Civil Arbejdslejr) eksisterede i Oksbøl, havde man fire udehold a 20-25 mand, som stod for nedbrydningen af de tilbageværende bygninger. Ved siden af dette arbejde havde man desuden et lille husdyrhold på en tre-fire grise, der levede af køkkenaffald, og som blev kørt på slagteriet i Esbjerg, når de havde fået den rette størrelse. Herudover var der også gartneriet.

Efter reglerne skulle nægterne op en time før arbejdets begyndelse. Ugen var på 48 timer. Kl. 6.00 om morgenen blev nægterne vækket, og om søndagen havde nægterne fri, og kunne sove til kl. 7.30. Udgangstilladelse havde man efter arbejdsophør og indtil sengetid kl. 23.00. Var det nødvendigt, kunne man i nægterlejren, som på landets kaserner søge om nattegn, som i reglen var let at få. Undertiden forsøgte nægterne naturligvis også at snyde aftenvagten, der skulle kontrollere, at nægterne lå i deres senge, bl.a. ved at putte noget fyld under dynen, så det så ud som om, den fraværende lå og sov i sin seng.

Derudover kunne det være ”nægtervej”, dvs. at man ikke kunne arbejde pga. af vejrliget. Dette blev vist nok fortolket ret liberalt, og engang imellem om vinteren blev en snebold sat på termometeret for at sænke temperaturen.

Nægternes liv i lejren forekommer mere frit og mindre disciplineret og med væsentligt bedre muligheder for at pleje egne interesser end deres samtidige værnepligtige havde. I fritiden kunne nægterne blandt andet opsøge *æ Turist* dvs. Turisthotellet i Oksbøl, og det var her nægterfesterne blev afholdt. Ifølge lejrrglementet var det forbudt at nyde berusende drikke inden for lejrens område; men at dømme efter de billeder, der findes fra dengang, synes dette forbud ikke altid at være blevet overholdt helt strengt.

I 1954 blev C.A.-lejren i Oksbøl ramt af en tragedie, idet lejrchefen skød sig selv. Årsagerne til selvmordet er uklare. Den ny leders princip var, at militærnægternes forhold skulle være som i hæren, og han mente, at dette synspunkt var i fuld overensstemmelse med lovens ånd og bogstav.

Hans ”mentalhygiejniske foranstaltninger” fremkaldte straks en voldsom reaktion hos nægterne og bidrog til at skabe et klima i lejren i lange tider, hvor sund fornuft og fordragelighed var forsvundet. Ind til da havde nægterne haft lov til at ”hygge sig lidt” i belægningsstuerne, eller der blev i hvert fald set gennem fingre med det. De havde stol og bord ved deres senge; boghylder og

og lejlighed til at koge vand og te o.l. Som følge af den ny hårde disciplinære kurs blev der givet ordre til, at alt skulle fjernes.

Lejrchefens mere militante regimente virkede nærmest som en rød klud på mange, der netop var anti-militante og medvirkede formentligt til, at fire nægtere kort efter hans tiltrædelse, vakte skandale ved at lukke en gris ind på hans kontor, hvorefter politiet etablerede udgangsforbud i lejren, indtil gerningsmændene var pågrebet. I forbindelse med udgangsforbuddet oplevede den nærliggende Aal Kirke øget søgning fra nægterside, fordi nægterne havde fundet ud af, at ledelsen ikke kunne tilbageholde dem, hvis de ønskede at gå til gudstjeneste. Da grisesagen var på sit højeste ankom intet mindre end politiets rejsehold til lejren og forhørte nægternes talsmand, som de mente lå inde med vigtig viden. Fire værnepligtige tilstod til sidst.

Som almindelige værnepligtige kunne finde soldatertiden både lang og ked-sommelig, kunne dette naturligvis også være et problem blandt nægterne. Nægterne fik dog lov til at organisere et oplysningsarbejde med undervisning, foredrags- og underholdningsaftener i det omfang det var muligt. De nægtere, jeg har talt med, husker stadig denne del af lejrtilværelsen, hvor det faktisk blev muligt at få undervisning i engelsk, tysk, dansk, esperanto, tegning, litteratur, regning, matematik og om sommeren i forskellige sportsgrene. Undervisningen blev varetaget af nægtere, som havde studenter- eller lærereksamen

eller måske en højere uddannelse. Der kunne undertiden være en næsten høj-skoleagtig stemning i lejren, således frekventerede flere lærere fra Askov Højskole lejren fx digteren Paul la Cour, men også forfatteren Anna Sophie Seidelin samt digter m.m. Broby-Johansen, der indlogerede sig i lejren, hvor han så holdt flere foredrag i løbet af en uge. Det var inden fjernsynet havde holdt sit indtog. Ikke desto mindre er de tidligere nægtere, som jeg har talt med, enige om, at sammenholdet blandt nægterne til en vis grad led under, at de var så forskellige – kristne pacifister og kommunister, radikale og Jehovas Vidner.

Udover at forrette vagtjeneste om aftenen, var der desuden ”de gratis glæder” fx bogudlån, hobbyvirksomhed, gymnastik og filmforevisning. Filmudbuddet var imidlertid ret begrænset, når det gjaldt nyere spillefilm. Filmprogrammet var derfor oftest oplysende og kulturelle film fra Statens Filmcentral. Desuden kunne der rekvireres film fra de udenlandske ambassader, og især fra USA var der mange at vælge i mellem. Allerede dengang var de unge mennesker noget skeptiske, når der stod ”U.S.” i forteksten. Filmprogrammet blev bestemt af militærnægternes eget filmudvalg. I forbindelse med filmforevisningerne havde man i lejren også flere gange besøg af den dengang fremtrædende kritiker Harald Engberg.

Der kunne være kommende journalister eller skribenter in spe, som skrev og redigerede lejrens egne stencilerede blade. Nogle af nægterne havde indrettet små kontorer, hvor de syslede med skriverier o.l. efter dagens arbejde. En af disse personer var den senere landskendte forfatter og aktivist imod atomvåben Carl Scharnberg (1930-1995), der også blev kendt som Arbejderklassens digter og Den røde digter fra Vrå. I dag huskes han måske bedst for at have startet den danske kampagne mod atomvåben samt for sin hovedrolle i Påskemarcherne fra Holbæk til København.

Scharnbergs skarpe pen mærker man i en kronik i tidsskriftet Pacifisten, hvor han skrev: ”*Galeanstalt, siger fornuftige mennesker. Hvor er det sandt. Som forholdene er, bliver militærnægterlejrene til galeanstalter. Fra at være idealistisk bliver man snæversynet, kan hænde også en smule kværlantisk, og spillet er gående. De virkelig gode, positive samfundsborgere, der går i nægterlejre bliver omdannet psykisk til negativister – fordi samfundet intet som helst gør for at bane vej for en udnyttelse af det positive, medmenneskelige syn, som disse unge har. De bliver betragtet som sekteriske – og efter et år bliver de sekteriske*”.

I 1959 var arbejdet i Oksbøl ved at være tilendebragt, og Oksbøllejrens tid som nægterlejr var forbi. Pacifisten oplyste: ”*Oksbøllejren nedlægges som militærnægterlejr for at overgå til hærens kampvognsafdeling. I den anledning har militærnægterne på et fællesmøde vedtaget følgende: Fjernsynet sælges*

for højeste bud. Skrivemaskinen foræres til vore venner i Kompedal, og vore venner i Gribskov får tilsendt 500 kr. til en duplikator. AMKs tryksagsafdeling får lejrens fælleskasse (uden penge) samt diverse kontorredskaber.”

I løbet af 10 år havde militærnægterne forandret landskabet. Murværk og fundamenter forsvandt, og landskabet blev genskabt med beplantning som før den tyske besættelse, og langsomt, som plantagen groede til, skjultes de sidste reminiscenser af den ”dobbelte” tyske besættelse i Oksbøl.

Militærnægterlejren i Oksbøl blev nedlagt i juli 1959 efter 10 år på en måned nær, hvorefter Forsvaret overtog lejren. Den 1. juni 1960 rykkede kampvognsskolen ind, og det indtil da antimilitaristiske område blev nu genmilitariseret. I dag er også den militære aktivitet på stedet forbi, og det gamle lejrområde er nu først og fremmest et rekreativt område for borgerne i Oksbøl.

I dag mange år senere er der ikke mange spor af militærnægterlejren i Oksbøl, hvis man besøger det gamle lejrområde, der nu er statskov. Først når det går op for en, at de ældre af plantagens træer må være resultatet af militærnægternes anstrengelser i 1950erne. Og dernæst når man erindrer sig, at der inden militærnægterlejren og plantagen lå massevis af huse og barakker, der måtte fjernes for at give plads til det nuværende landskab.

”*Som en sandet ødemark lå det planerede areal. Men inden nægterne rejste, var der plantet træer, hvor flygtningebarakkerne før vidnede om krigen. Nu fremtræder området som en plantage. Mange af træerne er mandshøje. Alt er grønt. Nægterne fik dog noget til at gro, mens de afsonede den straf, som samfundet kræver over dem, der ikke på kommando vil ødelægge og ødelægges.*”

Sådan lød den bittersøde gravskrift fremsagt ved gensynet ti år efter C.A.-lejrens nedlæggelse af en tidligere nægter, som tilsyneladende endnu ikke havde glemt, hvorfor han i sin tid var blevet nægter.

Gennem efterhånden en hel del år har museet og andre fortalt og skrevet om besættelsen, den tyske flygtningelejr og militærnægterlejren. Nu arbejder Varde museum på at skaffe finansieringen til et Flygtningemuseum i Oksbøl i de gamle lazaretbygninger. En udstilling, der først og fremmest skal fortælle historien om de tyske flygtninge i Danmark, men naturligvis vil også historien om militærnægterlejren komme på museum.

Det samlede mål er at kunne fortælle kommende generationer om den katastrofe, som Anden Verdenskrig var, og om de konsekvenser, dette fik for Danmark, for Oksbøl og millioner af skæbner. For at forstå hele den historie udgør C.A.-lejren – militærnægterlejren i Oksbøl – blot et lille underbelyst, men ikke desto mindre vigtigt, kapitel.

Teksten er omredigeret og stærkt forkortet. Se også: Danmarkshistorien.dk/soegeformular/?q=militaernaegterlejren

TEATER OM IRAKKOMMISSIONEN

Kultursociolog Jørgen Andersen har henslæbt de sidste 25 år med arkiveringsopgaver i kældrene under Det Kongelige Arkiv, lige siden han ventede på retfærdighed i [teaterstykket](#) om Tamilsagen. Nu kommer “*Mens vi venter på Irakkommissionen*” som en slags fortsættelse.

Det er igen gøgleren Peter Larsen, der spiller kultursociolog og ruller arkivmapper fra mørket ud i dagens lys. Hyldemeter af løgne og bedrag vil blive gennemgået med undren og skarpsindighed i en satirisk udredning af hvordan to mænd og 100 løgne gjorde Danmark til en krigsførende nation, da Danmark i marts 2003 gik med i USAs invasion af Irak.

Det er et betændt stykke samtidshistorie, der kommer under kniven, men Peter Larsen vil med vanlig tæft vende åben-mund-og-polypper til forundring og latter. Teaterstykket spiller på [Det Kongelige Teater](#) helt frem til jul. Og mens vi venter på Irakkommissionen, arbejder initiativet [Tribunalforeningen](#) fortsat på at sikre en undersøgelse af Danmarks krige i Irak og Afghanistan...

AldrigMereKrig.dk/spred/?larsenteater-a17

DANSK MILITÆRNÆGTELSE I 100 ÅR

Unge mænd har haft retten til at [nægte militærtjeneste](#) siden 1917. Forlaget Solidaritet markerer årsdagen med bogen ”Jeg nægter! Militærnægtelse i Danmark i 100 år”. Bogen er på 450 sider, og skrevet af Stig Hegn sammen med kendte og ukendte nægttere.

Den gamle nægter Viggo Jonassen skriver: ”*Militærnægterbevægelsen var en af 1960ernes og 1970ernes hurtigst voksende græsrodsbevægelser, som på*

højdepunktet udgjorde 14 procent af en værnepligtsårgang. De seneste år er antallet gået ned, i takt med at antallet af indkaldte værnepligtige er sænket. Det er ret spændende, om tendensen vender, hvis et militærforlig øger antallet af værnepligtige”.

Aldrig Mere Krig har også fulgt denne udvikling, og har kunnet påvise, at mindst **90 procent** af de unge fravælger militæret ved netop ikke at melde sig selv. Samt at militæret manipulerer groft ved at medregne mange tvangsindkaldte som såkaldt ”teknisk frivillige”.

Allerede for ti år siden opstillede AMK en [mindesten](#) for militærnægterloven i Gribskov, hvor Danmarks første nægterlejr stod. Opstillingen skabte en del debat, og desværre også hærværk – men stenen blev gen-indviet af en flok militærnægtere og står fortsat flot i skoven.

Hør Viggo Jonassen fortælle i FLR Dialog: ArneHansen.net/dialog/fred/

MILITÆR I PACIFISMENS SKIVE OG SALLING

Af Henning Sørensen

Jeg vil gerne takke de mange militærnægtere, som i de 100 år med militærnægterloven har brugt denne, uagtet de altid har haft længere tjenestetid end dem, der som døde fisk driver med strømmen og bliver soldater.

Skive og Salling er det område i Danmark, der gennem årene har haft flest militærnægtere. Og det sted i landet, hvor fredsforeningerne har stået stærkest. I 1942 holdt Aldrig Mere Krig – hvor betingelsen for mandlige medlemmer er, at de er militærnægtere – årsmøde i Skive.

I den anledning skrev Skive Folkeblad, at Danmarks tre fredsforeninger Kvindernes Fredsliga, Aldrig Mere Krig og Dansk Fredsforening tilsammen havde 600 medlemmer i Skive.

I årsmødets anledning skrev Piet Hein et digt i Politiken:

En lille notits, som jeg læste i går kaldte et billede til live:

En grøn klynge spydspidse spirer,

som står og er en lokal og ukuelig vår i vinterens vældige drive.

Foreningen Aldrig Mere Krig har årsmøde oppe i Skive.

I 1946 behandlede landsretten i Viborg en sag mod en landssviger, som under besættelsen havde rejst land og rige rundt for at hverve frivillige soldater til Hitlers hær i Rusland.

Dommeren spurgte, hvorfor han så ikke havde været i Skive. Svaret lød: ”*Det anså jeg som håbløst. Skive er jo radikalismens højborg og foreningen Aldrig Mere Krigs hjerte”.*

RADIO FOR FLYGTNINGE OG POSITIV FRED

Radiomanden Arne Hansens kommer vidt omkring med nysgerrig mikrofon:

Tidl. svensk nedrustningsambassadør om kampen mod atomvåben

Maj Britt Theorin om sin livslange kamp for en atomvåbenfri verden og mod svensk NATO-medlemskab, der vil medføre accept af NATOs atomvåben.

Østersøen som fredens hav

Hasse Schneidermann, som er formand for Fredsministerium, fortalte om Østersøen som fredens hav i Bornholms Radio på Folkemødet.

Lydbillede omkring Fredsministeriums event på Folkemødet

Fredsministerium var på gaden med musik og sange ved Henrik Ginderskov og Bo Richardt, og med Carsten Andersen som taler.

Fredsforsker om bæredygtig fred i Syrien

Jan Øbergs råder til at et styrket FN indsætter hundrede tusind mand til en neutral afvæbning, og derpå opbygger en fredskonference med alle parter.

Da det russiske civilsamfund tog over

En usædvanlig Ruslandshistorie med Tom Paamand, der boede i Rusland i 1990erne mens staten brød sammen – men så tog civilsamfundet fat.

Fra mange års borgerkrig til skrøbelig fred i Columbia.

Efter årtiers borgerkrig er der nu udsigt til fred i Columbia. Men freden er langt fra vundet, fortæller Christian Juhl, udviklingsordfører for EL.

Kamp for et dansk ja til traktat mod atomvåben.

Udviklingsordfører Christian Juhl har overdænet aviserne med læserbreve for at skabe pres på Danmark til et ja til FN-traktaten.

Kan en mediator få DF og EL i dialog om Israel-Palæstinakonflikten?

Et eksperiment, hvor konfliktmægler Mia Marcussen søgte at få Søren Esperesen, DF og Nikolaj Willumsen, EL til at findes fælles fodslag.

Gentænk dansk og nordisk forsvars- og sikkerhedspolitik

Fredsministerium inviterede til politisk dialog på FNs fredsdag om alliancefri dansk, nordisk og europæisk forsvars- og sikkerhedspolitik i Aarhus.

Find optagelserne fra FLR-Dialog på: ArneHansen.net/dialog/fred/.

KÆRE MEDLEMMER AF ALDRIG MERE KRIG

AMKs bestyrelse vil takke alle jer, som støtter arbejdet for en fredeligere verden. Og må sande, at der er langt endnu. Vi har bidraget til Fredsministerium både med penge og arbejdsindsats, ved Folkemødet på Bornholm og til diverse andre arrangementer i København og Århus. Årsmødet 2017 blev atter holdt på Tvinds fredskongres, hvor AMK gav oplæg. En ny fræk kampagne er på vej for at gøre alle frinumrene til nægttere, og fremover vil vi også sætte mere fokus på atomvåben, og klima- og miljøproblemerne fra krig og våbenindustri.

Ansvarshavende redaktør: Tom Vilmer Paamand. Eftertryk tilladt med kildeangivelse efter henvendelse. Kortere tekster uden navn på, er af redaktøren. Redaktionen modtager gerne stof fra medlemmer og andre, helst i elektronisk form og med udenlandske tekster oversat. Redaktionen gør opmærksom på at henvisninger og artikler i bladet kan have indhold, der ikke nødvendigvis udtrykker redaktionens eller AMKs holdninger.

Kontakt Landskontoret:

Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4
6880 Tarm. Telefon: +45 97373163
E-mail: info@AldrigMereKrig.dk

Besøg vores websteder:

www.AldrigMereKrig.dk

[Facebook.com/aldrigmerekrig](https://www.facebook.com/aldrigmerekrig)

Regnskabsfører (kasserer):

Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4
6880 Tarm. Telefon: +45 97373163

E-mail: info@AldrigMereKrig.dk

Bank: Arbejdernes Landsbank

Reg. 5396 Konto. 0309139

Giro via posthus: 80237278

MobilePay: 42667118

Hovedbestyrelse:

Arne Hansen, Sønderjyllands Allé 35, 9900 Frederikshavn

Mobil: 3042 0818. Mail: arne@aldrigmerekrig.dk

Hasse Schneidermann, Markmusvej 18, 8410 Rønde

Mail: hasse@aldrigmerekrig.dk

Hermod Folke Hansen, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm

Mobil: 2062 31263. Mail: hermod@aldrigmerekrig.dk

Poul Pedersen, Fyrresvinget 35, 8600 Silkeborg

Mobil: 4045 0847. Mail: mailto:poul@aldrigmerekrig.dk

Tom Vilmer Paamand, Klemstrupvej 5, 8550 Ryomgård

Mail: tom@aldrigmerekrig.dk

Tlf.: 9842 5542

ArneHansen.net

Tlf.: 2333 4460

Fredsministerium.dk

Tlf.: 9737 3163

Tlf.: 8683 6690

PAXmusik.dk

Tlf.: 5051 0328

FRED.dk

Suppleanter:

Dorte Lykke Holm, Strandbakkevej 9, 8305 Samsø

Mail: dorte@aldrigmerekrig.dk

Bo Richardt, Dagmarvej 5, 3060 Espergærde

Mail: bo@aldrigmerekrig.dk

Peder Frode Hansen, Skårupvej 7, 7700 Thisted

Tlf.: 6076 9167

GrandmothersDanmark.dk

Tlf. 49 13 18 87

Fredsvagt.dk

Tlf.: 9797 4215

Aldrig Mere Krigs bestyrelse

Arne

Hasse

Hermod

Poul

Tom

Til:

Returadresse: Aldrig Mere Krig, Nørremarksvej 4, 6880 Tarm

<p>Bliv medlem af AMK Støt freden – "knæk et gevær med os Der er brug for pacifistiske synspunkter mere end nogensinde. Vi har brug for dig. Vi har brug for at blive flere.</p>			
<p>Vi arbejder på at finde alternativer til oprustning og på at udvikle forsvarsformer, der bygger på ikke-vold.</p> <p>Aldrig Mere Krig er ikke knyttet til noget parti eller nogen religiøs forening.</p>	<p>_ Oplysning om Aldrig Mere Krig</p> <p>Inkluderet i medlemskab er bogen Krudt uden Kugler og AMKs emblem</p>	<p>Enkeltperson Kr. 225</p> <p>Par Kr. 300</p> <p>Student mm. Kr. 150</p> <p>Pensionist Kr. 150</p> <p>Civil værnepligt Kr. 150</p>	
<p>Navn -----</p> <p>Adresse -----</p> <p>Tlf. -----</p> <p>E-mail -----</p> <p>At være pacifist er en livsholdning. Aldrig Mere Krig blev startet i 1926 og er i dag en af landets ældste fredsorganisationer.</p> <p>– derfor er AMK en gammel forening, der ikke kun kører på enkelte mærkesager – det er livet det drejer sig om, og den "sag" forældes ikke.</p> <p style="text-align: center;">Fred er en menneskeret – Krig er en forbrydelse mod menneskeheden Konflikter bør altid løses med fredelige midler Læs principprogram og vedtægter: AldrigMereKrig.dk/sider/vedtaegt.htm – også Facebook.com/aldrigmerekrieg</p>			